

fakultetsstudenterna från de lägre socialgrupperna, och avgifter av nämnd storleksordning tvinga otvivelaktigt många obemedlade och mindre bemedlade studerande att välja annan levnadsbana än den, som de bäst äro ägnade för.

Både av sociala skäl och ur rättvisesynpunkt synes det befogat att terminsavgifterna vid de tekniska högskolorna och handelshögskolorna reduceras, och det synes lämpligt, att de begränsas till en formell avgift av samma storlek, som f. n. uttages vid Stockholms högskola, d. v. s. 60 kronor per år. Högskolorna böra givetvis lämnas full kompensation för det inkomstbortfall, som härigenom uppstår. Skulle emellertid statsfinansiella skäl lägga hinder i vägen för förslagens genomförande i sin helhet under nästa budgetår, bör en nedsättning av terminsavgiften ske successivt, så att eleverna vid de nämnda högskolorna efter en kortare övergångstid bli likställda med eleverna vid Stockholms högskola.

Med stöd av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte fatta sådant beslut, att avgifterna för de studerande vid tekniska högskolan i Stockholm, Chalmers tekniska högskola, handelshögskolan i Stockholm och handelshögskolan i Göteborg liksom f. n. vid Stockholms högskola kunna nedsättas och helst redan nästa budgetår begränsas till 60 kronor per elev och år.

Stockholm den 26 januari 1952.

Carl Eskilsson.

Erik Arrhén.

Nr 268.

Av fröken **Andersson** och herr **Arrhén**, om anslag till den hälso- och sjukvårdande verksamheten vid landets universitet och högskolor.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren, nr 342.)

Stockholm den 26 januari 1952.

Ebon Andersson.

Erik Arrhén.
